

NÉMETH SZABOLCS

PRINTSCREEN – PILLANATFELVÉTEL A KÖZÖSSÉGI OLDALAK JOGI SZABÁLYOZÁSÁNAK KIHÍVÁSÁIRÓL ÉS AKTUÁLIS FEJLEMÉNYEIRŐL

I. BEVEZETÉS

Egyes pesszimista nézetek szerint az orwelli Nagy Testvér mára valóban beköltözött az otthonunkba, azonban az 1949-ben megjelenő kiváló disztópiában leírtaktól eltérően nem a televízióból néz ránk kötelező jelleggel a nap huszonnégy órájában, hanem a számítógépünkbe, mobiltelefonunkba, tabletünkbe férközött be. Ám nagyon meg sem kellett ehhez erőltetnie magát, ugyanis mind önként, saját akarat-elhatározásunkból töltöttük le a programot, amely Big Brother helyett a valóságban a Facebook nevet kapta.

A fenti drámai bevezetővel lehet vitatkozni, a számokkal és tényekkel viszont annál kevésbé: a Facebook mint korunk legnépszerűbb közösségi oldala és internetes platformja által közölt legutóbbi negyedéves jelentés¹ szerint 2017 szeptemberében 1,37 milliárd DAU-val², vagyis olyan felhasználóval rendelkezett, amely minden nap használta a szolgáltatást, vagyis fellátogatott az oldalra vagy megnyitotta az applikációt.³

Míg az internet elődjének tekintett ARPANET rendszer megjelenése óta már közel 40 év telt el és a szélessávú internet lakossági szektorban történő elterjedése is egy lezajlott folyamatnak tekinthető hazánkban is, az internet mint újfajta médium jogi szabályozása kapcsán még időről-időre merülnek fel olyan kérdések, amelyek gondolkodásra késztetik mind a jogot alkotó, mind a jogot alkalmazó entitásokat. Ágazat-specifikus jogi szabályozásra már találunk ugyan példákat, ám következetes jogalkalmazói gyakorlatról még a legnagyobb jóindulattal sem beszélhetünk. Annak ellenére, hogy az internet kapcsán a mai napig kényszerülünk a materiális világ relációjában megalkotott jogszabályok alkalmazásakor az *analógia* módszerének segítségül hívására, máris újabb kihívás vár a modern kor kodifikációjára: a közösségi oldalak mint az internet – és a felhasználók életének, új platformjainak, ha úgy tetszik, az internet-az-internet jellegű felületeknek – tömeges használata, és a rajtuk elkövetett növekvő számú jogsértések ismét olyan problémákra világítanak rá, melyek kapcsán sokakban merülhet fel a jogalkotói beavatkozás szükségességének igénye.

Jelen tanulmány keretei között szeretnénk bemutatni azon kihívásokat, amelyekkel a kodifikáció megbirkózni kényszerül, amikor a *social media* egyes felületeinek jogi keretek közé szorítására tesz kísérletet, külön kiemelve ezen oldalak differenciáit az internet mint „hálózatok hálózata” által már korábban felállított akadályokhoz képest. A dolgozat második részében kitekin-tést teszünk, és a teljesség igénye nélkül bemutatunk néhány olyan jogalkotói megoldást, amelyek már 2017 novemberében elmozdulásnak értékelhetők az ágazat-specifikus reguláció irányába. Zárásként állást igyekszünk foglalni abban a kérdésben, hogy van-e szükség a közösségi oldalak kiterjedt jogi szabályozására, valamint ennek kapcsán néhány *de lege ferenda* javaslatot fogalmazunk meg.

A szerző a KRE ÁJK Doktori Iskola doktorandusz hallgatója, a közösségi oldalak jogi szabályozásának kutatója, a bytesofsolace.com <<http://bytesofsolace.com>> blog szerzője.

1. Az internet jogi szabályozásáról röviden

Az internet jogi szabályozásának kihívásairól az Infokommunikáció és Jog 39. számában publikált egy remek tanulmányt DETREKŐI ZSUZSA,⁴ majd a kérdéskör átfogó, elméleti és gyakorlati, összehasonlító módszerrel is történő feldolgozására tett sikeres kísérletet 2016-ban elkészült Ph.D. értekezésében.⁵ A szerző disszertációjában az internet kapcsán három olyan sajátosságot emel ki, amely markánsan megkülönbözteti a klasszikus médiától, és egyúttal jelenti jogi szabályozásának nehézségét:⁶

- Térben és időben korlátlan továbbítási lehetőség (kiegészülve minimálisra csökkent kommunikációs költségekkel);
- Határnélküliség⁸;
- Anonimitás (amely talán napjainkban az igazságszolgáltatás és a jogalkalmazás legjelentősebb akadályát képezi).

II. A KÖZÖSSÉGI OLDALAK TÖMEGES HASZNÁLATA ÁLTAL TÁMASZTOTT TOVÁBBI KIHÍVÁSOK

Találhatunk már olyan jogi konstrukciókat akár tagállami, akár közösségi szinten, melyek helyel-közzel meg tudtak birkózni a fent említett, internet kapcsán felmerülő akadályokkal, és egyes részletszabályokban logikusan felépített és követhető rendelkezéseket fogalmaztak meg. Olyan kodifikációs termékről azonban még nem tudunk ez ideig, amely kifejezetten a közösségi oldalakra vonatkozóan állapítana meg akár a szolgáltatást nyújtók, akár a szolgáltatást igénybe vevők részére többletkötelezettségeket. A miértek megválaszolása érdekében DETREKŐI ZSUZSA előző pontban bemutatott felsorolását még legalább további két tényezővel kiegészíthetjük, amely a konkrét jogalkotói beavatkozást megnehezítheti.⁹ Ezek álláspontunk szerint az alábbiak:

- A jogalanyok (felhasználók) fokozott felelőtlensége;
- A szolgáltatók gazdasági- és információs erőfölénye.

A jogalanyok (felhasználók) fokozott felelőtlenségére nap mint nap találhatunk példát, ha fellátogatunk olyan népszerű web 2.0-s felületekre, mint például a *Facebook* vagy az *Instagram*. Az internethasználat korai korszakában fórumokon és chat-szobákban folyt az online diskurzus, ahol a felhasználók meghatározott témákhoz szóltak hozzá és általában olyan személyekkel folytatnak bizalmas kommunikációt, akiket a való életben is ismertek. Nem volt jellemző, hogy megosztották volna számukra teljesen idegen személyekkel tartózkodási- vagy lakóhelyüket, érzelmi vagy fizikai állapotukat. Ezzel szemben manapság elegendő egy fotót feltöltenünk magunkról a saját otthonunk előtt állva majd később bejelentkezni a reptérről az úticél megjelölésével. Már is elegendő információt szolgáltatunk egy betörő számára, hogy pontosan tudja, mikor mehet kifosztani otthonunkat, a korábban feltöltött fotó alapján pedig azt a segítséget is megadjuk neki, hogy pontosan melyik házat keresse, milyen bejárati ajtó feltörésére készüljön, így nem kell az összes ehhez szükséges eszközt magával cipelnie, csak a legszük-

Olyan kodifikációs termékről azonban még nem tudunk ez ideig, amely kifejezetten a közösségi oldalakra vonatkozóan állapítana meg akár a szolgáltatást nyújtók, akár a szolgáltatást igénybe vevők részére többletkötelezettségeket.

ségesebbet. Ugyanígy segítséget kaphat egy autótolvaj, ha az említett fényképen nem (csak) mi, hanem az autónk is szerepel.¹⁰

Sok esetben a közösségi oldalak felelőtlen felhasználásából eredő jogsértéseket követően felmerül az igény a sértett jogalanyok részéről a szolgáltatást nyújtókkal valamint a jogalkotóval szemben arra, hogy vegyék elejét az ilyen vagy hasonló jellegű jogsértéseknek. Ilyenkor tehát nem vár kevesebbet az elővigyázatlan felhasználó, mint hogy visszamenőleg óvják meg őt a saját felelőtlenségétől.¹¹ Fontos azonban különválasztanunk azokat az eseteket, amikor a közösségi oldalak biztosítanak felületet a jogsértések elkövetésének – jellemzően személyiségi vagy szerzői jogi tényállások esetén –

nem vár kevesebbet az elővigyázatlan felhasználó, mint hogy visszamenőleg óvják meg őt a saját felelőtlenségétől.

– azon eseteiktől, amikor ezen platformok csak a – javarészből – bűncselekményt elkövetők számára biztosítanak többletinformációt az elkövetéshez vagy annak előkészületéhez.

A legnépszerűbb *social media* szolgáltatásokat nyújtó oldalak mögött álló multinacionális vállalatok olyan

gazdasági- és információs erőfölénnyel rendelkeznek, hogy sok esetben engedtek meg magunknak egyéni jogértelmezést az egyes államok kormányaival és jogalkalmazóival szemben. A bevezetésben említett, közel 2 milliárd aktív felhasználóval rendelkező Facebook, vagy a világ internetes kereséseinek közel 80%-át¹² biztosító Google kapcsán joggal érezheti úgy az átlag jogalany, hogy ezen vállalatok akár konkrét jogviták során, akár például felhasználási feltételeik megfogalmazása kapcsán az államok jogrendje felett álló státuszt élveznek.¹³

III. PÉLDÁK A KÖZÖSSÉGI OLDALAK TÉTELES JOGI SZABÁLYOZÁSÁRA

Amennyiben valamely közösségi oldalon jogsértést követnek el velünk szemben – legyen az személyiségi jogi, szerzői jogi, büntetőjogi vagy például egy elhunyt hozzátartozóval szemben kegyeleti jogi jogsértés –, úgy a helyzet jogi értékelése során három kérdést tehetünk fel:

- Van-e olyan konkrét jogszabály, amely a közösségi oldalak mint speciális kommunikációs csatornák (platformok) kapcsán fogalmaznak meg többletjogokat, kötelezettségeket, jogérvényesítési garanciákat vagy eljárásrendet?
- Ennek hiányában a klasszikus jogágak rendelkezései, az esetek túlnyomó többségében a tárgyi világ kapcsolatrendszerei alapján megalkotott jogszabályok alkalmazhatóak-e (pl. *analógia* segítségével)?
- Amennyiben a második kérdésre is *nem* a válasz, úgy van-e olyan egyéb szempontrendszer, amelyet segítségül hívhatunk, és remélhetünk-e tőle legalább iránymutatást a helyzet kezelésére, a (jog)sértő tartalom eltávolítására, a szankcionálandó személy további (jog)sértésektől való eltiltására?

Kezdjük visszafelé a kérdések megválaszolását. Amennyiben nem találunk a jogrendszer szintjén olyan rendelkezéseket, amelyet segítségül hívhatunk, úgy „alternatív jogforrások” felé kell fordulnunk. Ebben az esetben szolgálhatnak segítségül az egyes oldalak szolgáltatói által egyoldalúan meghatározott, és a regisztráció aktusa során minden felhasználó által elfogadott felhasználási feltételek és egyéb szabályzatok. A probléma ezekkel a dokumentumokkal, hogy megalkotásuk során a szolgáltatók minden esetben saját felelősségük minél nagyobb mértékű kizárására törekedtek, a felhasználók számára effektív érdekérvényesítési módok minimális esetben kerültek kialakításra. Ezen szabályzatok jogi minősítése is további – például joghatósági – kérdéseket vet fel.¹⁴

Szerencsésebb – és jóval gyakoribb – az a helyzet, amikor ugyan speciális, közösségi oldalakra vonatkozó ágazati jogszabályt nem

találunk, de az általános jogi rendelkezések alkalmazására lehetőség van, így például a Ptk. személyiségi jogi rendelkezéseivel fordulhatunk becsületünket vagy jó hírnevünket sértő tartalmak esetén. Vannak azonban olyan esetek, amikor azt érezzük, hogy ezek a speciális, kizárólag a digitális térben létező jogviszonyok egyszerűen ledobják magukról a klasszikus jogágak materiális világ-relációjában megalkotott szabályainak jogi kereteit. Ilyen esetekben merülhet fel ágazati-specifikus jogi környezet kialakítása, és így érkezzük el az első kérdésre adható válaszhoz.

Jelenleg nagyon kevés állam rendelkezik olyan jogszabályokkal, melyek különösebb jogértelmezési nehézség nélkül alkalmazhatóak a közösségi oldalakra. Olyan példákat ismerünk, ahol egy, az internetre vonatkozó jogszabályban utal a jogalkotó kifejezetten a közösségi oldalakra, és kiterjeszti a jogszabály hatályát ezen platformokra is. Ez ideig az általunk ismert jogrendszerek közül elsőként és egyedülként a német *Bundestag* „vette a bátorságot” és alkotott kifejezett jogszabályt, és ezáltal igyekezett egy konkrét társadalmi probléma megoldásában közreműködésre bírni olyan szolgáltató-óriásokat mint a *Facebook* vagy a *Twitter*. Ezen jogszabály a későbbiekben részletes bemutatásra kerül, azonban kronologikus sorrendben haladva, először az Amerikai Egyesült Államok jogrendszerének egy speciális megoldására szeretnénk felhívni a figyelmet.

1. USA

Egy speciális terület, az online adatok halál utáni jogi sorsának jogi eszközökkel történő szabályozása kapcsán szeretnénk példát hozni az Egyesült Államok jogalkotásának közösségi oldalak relációjában hozott rendelkezéseire. Az nem lehet meglepő, hogy a közösségi oldalak „bölcsőjének” számító USA már a felhasználói tartalom-előállítás korai korszakában törvényi szinten rendelkezett e kérdéssről és alkotott olyan jogszabályt, melynek kodifikációja során az online platformok specifikumainak mérlegelésére került sor, hiszen amellett, hogy minden nagy szolgáltatás innen indult, éppen ennek okán rendkívül gyorsan és széles körben elterjedve váltak a tömegkultúra részévé ezen webkettes platformok. Az mégis kuriózum, hogy már 2005-ben megtörtént tagállami szinten az első kodifikációs „kapavágás” és törvényi szinten rendelkezett a jogalkotás az elhunyt személyek online adatainak jogi sorsáról haláluk után. A szóban forgó állam Connecticut volt, amelyet még hét további tagállam követett eltérő szabályozási technikák alkalmazásával, míg 2014 őszén elfogadásra került a *Uniform Fiduciary Access to Digital Assets Act* (UFADAA)¹⁵ szövetségi törvény, melyet – pontosabban annak egy módosított verzióját – már 17 tagállam fogadott el, és nyolcban áll hatályba lépés előtt. Ezen jogszabály a természetes személy összes online adatát – így különösen a közösségi oldalakon tárolt fényképeit, videóit, megosztásait és hozzászólásait – a „digitális vagyont”¹⁶ fogalma alá sorolja.

A törvény meghatározott feltételek és eljárásrend mellett lehetővé teszi az elhunyt (vagy cselekvőképtelenné vált) személy online adataihoz való hozzáférést a személyes képviselő (hagyaték gondnoka vagy végrendeleti végrehajtó), az elhunyt felhasználó által még életében meghatalmazott ügyvéd és a bizalmi vagy kezelő részére.

Ebben az esetben tehát a jogszabály egy konkrét jogkérdésben (a digitális hagyaték hasonlatosnak tekinthető-e a tárgyi világban hátrahagyott vagyontárgyakkal?) foglalt állást a jogalkotó. A dolog apró szépséghibája, hogy a közösségi oldal-szolgáltatók szinte kivétel nélkül tilalmazzák szabályzataikban a felhasználók adatainak kiadását harmadik személyek részére.¹⁷

2. Németország

A legaktuálisabb és legjelentősebb kodifikációs fejleményt a német *Bundestag* szolgáltatta, amely 2017. október 1-jei hatállyal

fogadta el a *Netzwerkdurchsetzungsgesetz-et* (a továbbiakban: NetzDG)¹⁸, amely az elmúlt időszakban különösen nagy problémát okozó, és egyre nagyobb mennyiségben és szélsőségekben, az ország menekültpolitikája kapcsán jelentkező online gyűlöletbeszéd visszaszorítására tesz kísérletet azáltal, hogy olyan mértékű bírság kiszabását teszi lehetővé a német hatóságok számára a közösségi médiaszolgáltatókkal szemben, amely így számukra is komoly motivációt jelent annak betartására.

Fontos, hogy a jogszabályban meghatározott kötelezettségek csak a nagy közösségi oldal-szolgáltatókra vonatkoznak, vagyis nem tartoznak a hatálya alá azok az oldalak, ahol az üzemeltető bármilyen szerkesztési vagy tartalom-előállítási tevékenységet végez, valamint azon oldalak sem, melyeknek 2 milliónál kevesebb felhasználója van Németországban.

A törvény rendelkezései például olyan követelményeket állítanak a szolgáltatók számára, minthogy a jogsértő, gyűlölködő tartalmakat az észleléstől számított 24 órán belül távolítsák el vagy tegyék hozzáférhetetlenné, míg a jogilag nehezebben minősíthető tartalmak esetén is maximum egy hete van a szolgáltatóknak erre. Ezenfelül külön kötelezettségük, hogy 48 órán belül a sértő tartalmat bejelentő személyt informálják az általa kifogásolt tartalom eltávolításáról, vagy annak elmaradásának okáról. Amennyiben a panasz elbírálása egy ténykérdés megítélésétől függ, úgy lehetőség van mindkét érintett fél meghallgatására is. Szintén kötelesek a szolgáltatók félévente egy rendkívül részletes jelentést közzétenni a jogsértő tartalmakkal kapcsolatos panaszok kezeléséről és statisztikai adatairól. Lehetőséget biztosít a jogszabály arra a szolgáltatóknak, hogy önszabályozó szervezeteket hozzanak létre, és ezek keretében tegyenek eleget a NetzDG-ben előírt egyes kötelezettségeiknek.

A 2. fejezetben említett, internet speciális jellemzőjének tekinthető határnélküliség problematikájára úgy reagál a jogszabályi szöveg, hogy kiterjeszti hatályát a Németországon kívül elkövetett jogsértésekre is.

A német törvény esetében tehát azt látjuk, hogy egy konkrét társadalmi problémára reagált a jogalkotó, a jogsértő megszüntetett reakcióidőnél jóval gyorsabban. A megfogalmazott szankció egyértelműen prevenció céljait szolgál, hiszen olyan magas maximális bírságértéket állapít meg, amely a gazdaságilag rendkívül stabil lábakon álló multinacionális óriásvállalatok számára is visszatartó erőt jelenthet. Mi sem szemlélteti jobban ezt a megállapítást, minthogy a jogszabály elfogadásának hatására – természetesen annak vitatása, és a szólásszabadság fontosságának kihangsúlyozása mellett – a Facebook megnyitotta második irodáját a németországi Essenben, ahol 500 alkalmazott fog a jogsértő tartalmak moderálásával foglalkozni, míg a berlini központ létszámát 500-ról 700-re emelték.¹⁹

3. Magyarország – Az Infotörvény módosításának tervezete

Végezetül tegyünk egy kis kitérőt a hazai jogalkotás irányába. Ahogy a születendő gyermeknek a babona szerint nem szerencsés jó előre nevet választani, úgy egy jogszabálytervezetet sem szokás tudományos vizsgálat alá vonni elfogadását megelőzően, de e tekintetben mindenképp fel kell hívnunk a figyelmet az Infotv. módosításának az Igazságügyi Minisztérium honlapján 2017 augusztusában közzétételre került tervezetére.²⁰ A tervezet mellett, hogy a GDPR²¹ hatályba lépésével összefüggésben teljesít jogharmonizációs kötelezettségeket, a 25. §-ban tartalmaz egy ettől eltérő jellegű rendelkezéscsomagot, amely a korábban említett amerikai jogszabályokhoz hasonlóan a szemé-

lyes adatokkal összefüggő jogok érvényesítéséről szól az érintett halálát követően. A részletes bemutatást elkerülendő, csupán annyit jegyeznénk meg, hogy a tervezett szabályozás struktúrája és logikai rendszere látszólag az amerikai szövetségi jogszabályon alapszik, azonban jelen formájában több kérdést vet fel, mint amennyit megválaszol. Abból a szempontból azonban mindenképp említést érdemel jelen tanulmány keretei között, hogy hatályba lépése esetén első ízben fog hazánkban egy jogszabály a közösségi oldalakon közzétett adatokra is vonatkozóan többlet-jogérvényesítési lehetőséget biztosítani a jogalanyok részére.²²

IV. ÖSSZEFOGLALÁS, JAVASLATOK

A közösségi oldalaknak a jogrendszer bármely szintjén történő jogi szabályozási területe jelenleg még erősen feltérképezetlen. Apró, elkülönült szigetekként látunk próbálkozásokat egyes esetkörök regulációjára, ám ezek vagy egy meghatározott problémakört fednek csupán le úgy-ahogy, vagy egy konkrét társadalmi probléma megoldására tesznek instant kísérletet.²³ Jelenleg nem látjuk azt a rendszert, amely keretbe foglalná az internet, és a XXI. századi ember életének ezen új platformjait. Ahogy az is egyértelmű, hogy a szolgáltatók túlhatalma és jogrend fellet állásának látszata sem egy tartható *status quo*.

Ahogy DETREKŐI szerint az internet szabályozásába belekezelni egy „csúszós lejtőn” történő meginduláshoz hasonló, úgy a közösségi oldalak szabályozása sem tűnik könnyebb feladatnak, sőt, talán nem túlzás a csúszós lejtőn bekötött szemmel történő lesikláshoz hasonlítani.²⁴

Németország mutatott a NetzDG-vel egy irányt, amely ugyan elég „porosz” jogalkotói attitűdöt képvisel a szolgáltatókat terhelő kötelezettségek és az elmulasztásukért kiszabható maximumösszeg tekintetében, – és az alkotmányjogászok valamint a véleménynyilvánítás teljes szabadságának hívei körében még sok vitára fog okot adni –, de egy határozott állásfoglalás a közösségi oldalak jogi eszközökkel történő szabályozását illetően. Más kérdés azonban, hogy hány állam rendelkezik olyan gazdasági és világpolitikai hatalommal, hogy ilyen lépéseket egyáltalán megtehesen.

Átfogó, kizárólag közösségi oldalakkal kapcsolatos kódex vagy jogszabály megfogalmazása a jelen pillanatban álláspontunk szerint még elhamarkodott lenne. Hovatovább, elképzelhető, hogy soha nem is lesz szükséges. Újabb jogértelmezési vitákra pedig nincs szükség addig, amíg azt sem tudjuk megfogalmazni, hogy ezen szolgáltatások mely aspektusai kívánnak jogalkotói beavatkozást és melyek hagyhatók meg a szolgáltatók saját diszkrecionális hatáskörében. A jövő egyik megoldása lehet, ha a jogalkotó csak az egyes irányokat és elérendő célokat jelöli ki²⁵ – a közösségi Irányelvek alkalmazásának logikájához hasonlóan – és a szolgáltatókra bízta, hogy megválasszák az ezek eléréséhez szükséges megoldásokat. Kézenfekvő, hogy a szolgáltatók viszont minden ilyen esetben a legegyszerűbb és legolcsóbb megoldást fogják preferálni.

Ahhoz pedig, hogy világos legyen, mely kérdések kapcsán nem maradhat tétlen a jogalkotás, elengedhetetlen a felhasználók tudatosság-növelése is, mind jogaik védelme, mind jogsértések esetén, azok érvényesítése tekintetében.

...hatályba lépése esetén első ízben fog hazánkban egy jogszabály a közösségi oldalakon közzétett adatokra is vonatkozóan többlet-jogérvényesítési lehetőséget biztosítani a jogalanyok részére.

Jegyzetek

- 1 <https://investor.fb.com/investor-news/press-release-details/2017/Facebook-Reports-Third-Quarter-2017-Results/default.aspx> [2017. 11. 04.]
- 2 *daily active user*
- 3 A havonta legalább egyszer bejelentkező felhasználók száma 2,07 milliárd volt ugyanezen időszakban.
- 4 Detrekői Zsuzsa: Szabályozható-e az internet? Infokommunikáció és Jog 2010/4. p. 119–125.
- 5 Nyomtatásban megjelent: Detrekői Zsuzsa: Paragrafusokkal a bitek ellen – Az internet szabályozásának elmélete és gyakorlata. HVG-ORAC Kiadó, Budapest 2016.
- 6 Bővebben lásd: Detrekői: i. m. p. 18–26.
- 7 Hiszen például egy e-mail esetében hiába küldjük azt el több száz barátunknak Kambodzsától Mexikón át Londonig, ugyanannyi lesz a hó végi internet számlánk összege. A klasszikus postai kommunikáció korában egy ilyen körlevél elküldésének költségei csillagászatiak lettek volna.
- 8 A szerző itt magyar hatóságok a *kuruc.info* antiszemita weboldal hozzáférhetlenné tételéért tett kilátástalan próbálkozásait hozza fel példaként.
- 9 Tehát az internet kapcsán megfogalmazott differenciák természetesen érvényesülnek a közösségi oldalak relációjában is.
- 10 Természetesen az ilyen jellegű bűncselekmények megelőzhetőek a megfelelő szűrők (pl. állapotfrissítések privátra állítása) és egyéb biztonsági teendők elvégzésével.

- Ahogy feltételezhetünk nagyobb elővigyázatosságot a felhasználóktól, úgy nagyobb mértékű felelőtlenséget is. Gyakran olvasni olyan csalásokról, ahol a sértettek privát üzenetekkel hálózák be az elkövetők, és érzelmi függést kialakítva vagy fizikai megfélemlítést alkalmazva követnek el velük szemben bűncselekményeket.
- 11 Nem a közösségi oldalak kérdésköréhez tartozik, de gondoljunk például arra, hogy hányan hajlandók személyes adataikkal „fizetni” azért, hogy használhassanak egy-egy nyilvános Wi-Fi hálózatot.
  - 12 <http://www.internetlivestats.com/google-search-statistics/#share> [2017. 11. 04.]
  - 13 Például a kormányok által benyújtott adatkérések, és a Google által kiadott adatok aránya kapcsán bővebben lásd: <https://transparencyreport.google.com/user-data/overview> [2017. 11. 04.]
  - 14 Erről bővebben lásd: Németh Szabolcs: A közösségi oldalak felhasználási feltételeinek jogi minősítése. Infokommunikáció és Jog 66–67. p. 79–82.
  - 15 http://www.uniformlaws.org/shared/docs/Fiduciary%20Access%20to%20Digital%20Assets/2015_RUFADAA_Final%20Act_2016mar8.pdf (letöltés ideje: 2017. 11. 04.)
  - 16 *digital asset*
  - 17 A téma kapcsán bővebben lásd: Németh Szabolcs: Online adataink jogi sorsa a halál után. In: Technológia Jog – Új globális technológiai jogi kihívásai (Szerk.: Tóth And-

- rás). Budapest, 2016. p. 261–275. (http://www.kre.hu/ajk/images/doc/Uj_techologia_jog_kotet.pdf)
- 18 <https://www.buzer.de/s1.htm?g=NetzDG&f=1> [2017. 10. 15.]
  - 19 <https://www.thelocal.de/20170809/facebook-to-hire-500-employees-in-essen-to-combat-hate-speech-social-media> [2017. 10. 31.]
  - 20 <http://www.kormany.hu/hu/dok?page=3&source=5&type=302#DocumentBrowse> [2017. 11. 04.]
  - 21 Európai Általános Adatvédelmi Rendelet
  - 22 A különutas szabályozás oka, hogy az online adatok halál utáni jogi sorsának jogszabályi szintű rendezését a GDPR a tagállami kodifikációkra bízta. Álláspontunk szerint a fragmentált jogi környezetet a későbbiekben jogalkalmazási problémákat szülhet.
  - 23 Véletlen egybeesés, hogy nem sokkal a GDPR erre irányuló rendelkezését megelőzve egy, a NAIH-hoz került ügy kapcsán felmerült az online adatok posztumusz jogi szabályozásának kérdése. Az ügyben egy elhunyt személy korábbi privát kommunikációját és az annak keretében elküldött intim fotóit hozta nyilvánosságra a kommunikáció címzettje. A Hatóság a kérdéskör kapcsán ajánlást fogalmazott meg: https://www.naih.hu/files/Ajanlas_online-adatok-halal-utani-sorsorol.pdf [2017. 11. 03.]
  - 24 Detrekői: i. m. p. 166.
  - 25 Ún. *privacy*-jellegű jogalkotás.

A BÜNTETŐELJÁRÁSI TÖRVÉNY MAGYARÁZATA

**Az új, 2017. évi büntetőeljárás törvény
magyarázata a kodifikációs bizottság korábbi tagjaitól**

SZERZŐK:

Bánáti János, Belovics Ervin, Erdei Árpád, Farkas Ákos, Kónya István

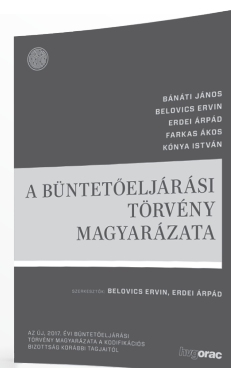
SZERKESZTŐK:

Belovics Ervin, Erdei Árpád

A büntető anyagi jog és a büntetés-végrehajtási jog megújítását követően az azokat összekötő láncszem, a büntetőeljárás jog új alapokra helyezése is szükségessé vált. Az eljárások időszerű befejezése, valamint a büntető igazságszolgáltatás hatékony működése iránti társadalmi igény mellett az újrakodifikálást az is indokolta, hogy az elfogadása óta több mint száz módosításon átesett jelenlegi Be. időközben jelentős mértékben inkoherenssé vált.

A 2017. június 13-án elfogadott új büntetőeljárás törvény magyarázatára vállalkoztak a kodifikáció indulásakor meghatározó szerepet betöltő Kodifikációs Bizottság elnöke és tagjai: Bánáti János büntetőügyvéd, a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke; Belovics Ervin, a legfőbb ügyész büntetőjogi helyettese, tanszékvezető egyetemi tanár; Erdei Árpád professor emeritus; Farkas Ákos intézetigazgató egyetemi tanár; valamint Kónya István büntetőbíró, a Kúria elnökhelyettese.

Az új kódex a büntetőeljárás minden szakaszában, valamint számos jogintézménye vonatkozásában lényeges, több esetben koncepcionális újdonságokat vezet be. A kézikönyv gyakorlati útmutatást nyújt a jövőbeni szabályozásról a tárgyalótermekben megforduló valamennyi jogász hivatásrend tagjai számára, ugyanakkor szerzői kiemelt hangsúlyt fektetnek a magyarázatok tudományos megalapozottságára is.

Ára: 15 000 Ft

**Megjelenés:
2018 első negyedéve**

WEBES VÁSÁRLÁS
-5%